

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas I. Ab anno 900. ad annum 910.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

SÆCULUM
DECIMUM

Continens res in Ecclesia
memorabiles quæ contigerunt ab
anno 900. ad annum Christi
1000.

DECAS I.

✻ Ab anno 900. ad annum 910. ✻

901. **I**N locum defuncti Romani Papæ
✻ creatus est Theodorus II. patriâ
Romanus, qui sedit tantum diebus 20. ei-
que subrogatus Joannes IX. patriâ Tibur-
tinus, professione monachus, sub quo non
nihil Ecclesia respiravit.

Constantinopoli Nicolaus Mysticus,
cum sedisset annos XI. depositus est, & in-
trusus in monasterium à se conditum, ei-
que successit Euthimius, vir valde pius &
prudens. Causa porrò depositionis fuit,
quòd Leoni defunctâ tertiâ uxore, quar-
tuma

tum cum Zoë conjugium inire volenti (quod tum Canones Ecclesiæ, tum ab Imperatore promulgata constitutio fieri prohibebant) consensum & benedictionem impertire noluerit, & presbyterum, qui has nuptias benedixerat, deposuerit. Leo tamen super hoc matrimonio missâ ad Pontificem Romanum legatione, dispensationem impetravit, quâ obtentâ effectum est, ut Constantinus, quem jam ante ex Zoë genuerat, per has nuptias Imperii hæres constitui posset, sed & Pontificis dispensationi Nicolaus Mysticus se se opponere præsumpsit. Justas igitur pertinaciæ suæ pœnas luit.

Paulò post Leo in solenni supplicatione ab homine fanatico vecte percussus est, ex quo tamen vulnere sanatus, sed supplicatio abolita, ob facti memoriam, ut illud ex hominum animis expungeretur.

✽(902.)✽ Himerius Leoni a secretis, & Dux optimus, bellum in Saracenos feliciter confecit, quando à sanctissimo Simone Anachoreta revelari contigerunt res admirandæ S. Theodistes Lesbix, quæ in eremo Insulæ Paros 35 annis sola ac pœnè nuda vitam duxit, nihil comedens, præter paucos lupinos.

Hunni Italiam ingressi Circum-Padanam
regio.

regionem devastaverunt, sacris & profanis pessundatis, & nobilissimis civitatibus ferro & igne deletis, quibus occurrens cum immensis copiis Berengarius profligatus est.

(903.) Hunni vastatâ jam Italiâ, cum Berengario pro pecuniâ paciscuntur, ac spoliis opimis divites, in Pannoniam revertuntur.

(904.) Ludovicus Imperator à Berengario captus, oculis & Imperio privatus est, Hic autem jam per vim Imperator, à Joanne Pontifice coronatus erat. Sed cum Româ exiisset, Lambertus, qui similiter jam ab annis undecim Augustus coronatus fuerat, ab eodem Joanne accersitus est Romam, ubi utriusque, Berengarii scilicet & Lamberti jure discussio in Concilio Romano, pro Lamberto causa pronunciata est. Sed cum periculosum esset Joanni IX. Romæ subsistere, novum Concilium Ravennæ peractum est septuaginta quatuor Episcopis eò convenientibus, in quo recitata sunt, quæ in superiori Concilio Romano gesta erant, videlicet damnatio alterius Synodi Romanæ celebratæ à Stephano VII. adversus Formosum: ejus actorum combustio: anathema Sergii, & aliorum, qui Formosi sepulchrum

chrum

chrom effoderunt: Constitutio de legitima electione Romani Pontificis: Confirmatio Lamberti, & reprobatio Berengarii: Prohibitio, ne moriente Pontifice Patriarchium expilaretur: Et alia ejusmodi, in quibus Ecclesiæ tranquillitas sita esse videretur.

✽(905.)✽ Joannes IX. mortuus locum dedit Benedicto IV. magno pauperum tutori, ideo Deo & hominibus acceptissimo.

Nortmanni circa hoc tempus ad Christianam fidem conversi, & paulò post victi à Carnotensi, mitiores & meliores Christiani effecti sunt.

Rex Gallæciæ Alphonfus Magnus Arabes vincit, & Ducem eorū Alcaman dictum, quem ut Prophetam venerabantur, in prælio occidit.

✽(906.)✽ Tradunt hoc anno defunctum esse Benedictum IV. & ejus in locum subrogatum Leonem, hujus nominis V. eundemque post dies 40 pulsum, & in carcerem detrusum esse à Christophoro, quem post Leonem sedisse affirmant.

✽(907.)✽ Christophorus septem tantum mensibus sedem Romanam premit, sceleris sui præmium mox consecuturus à Sergio.

(908.) ✠ Christophorus pravorum
 turbis & factionibus Romanis è sede de-
 truditur, & conicitur in carcerem ac Mo-
 nachus fieri compellitur, sed neque mona-
 chus neque Pontifex fuit, paulò post è vi-
 ris sublatus. Christophoro successit au-
 ctor harum turbarum Sergius, ille nefari-
 us, qui sæviit in Formosum, & factione
 Adelberti Marchionis Tusciæ in sedem se
 intrusit. Hic itaque odio adhuc furens in
 Formosum, omnes ejus Ordinationes in
 Concilio approbato a Joanne IX. irritas
 fecit; & plurima adhuc secuturis tempo-
 ribus deploranda, quæ in hac Synodo ritè
 constituta erant, evertit.

Sergius iste III. ex Marozia nobili scor-
 to filium genuit, qui postea sub Joannis XI
 nomine sedem Romanam deturpavit. Fuit
 autem Marozia, (aliter nomine dicta Ma-
 ria) filia Theodoræ nobilis Romanæ fœ-
 minæ ex Senatoria stirpe, & cum in illa ex-
 cellens forma cum ingenio versutissimo
 conjuncta esset, mirum est quid Romæ non
 præstiterit, Marchionibus Tusciæ, omnia
 Romæ potentibus, turpiter conciliata. De-
 dit insuper filiam suam cognominem sibi
 Maroziam Adelberto Marchioni, cui ge-
 nuit Albericum Patris potentiâ factum Do-
 minum Urbis: ac demum Adelberto mor-
 tuo

tuo eadem Marozia nupsit ejusdem filio Gvidoni ex Bertha conjuge, & turpissimis illis hominibus ac infamibus scortis diu S. Petri sedes infamata: quo tempore singulari Dei beneficio, nullum schisma, nulla hæresis conflata quæ Ecclesiam Romanam invaderet, fatis hisce sordibus afflictam & impeditam.

Alphonfus Magnus Gallæciæ Rex, postquam cognovisset Garfiam primogenitum suum adjuvante matre & fratre adversus se conspirasse, ipse, ut ostenderet quod æquè in se ipso quàm in vincendis Saracenis Magni nomen promeritus esset, sponte regno cessit, ne domestico dissidio hosti commodum accederet.

(909.) Celebratum est hoc anno concilium in pago Sveffionensi de disciplina Ecclesiastica, quo multa continentur ad Clericos benè instituendos accommodata, Episcopis Galliæ tunc optimè animatis in sanctam sedem, quando ejus perditæ mores minùs reverentiam efflagitare videbantur.

(910.) Sergius sanctam Sedem morte sua liberam relinquit Anastasio ejus nominis III. Patriâ Romano, Luciano filio.

Obiit etiam Lambertus Gvidonis seu
Wido-

Widonis filius, in juventutis flore in veneratione ab Hugone comite Mediolanensi clam necatus, de quo historici testantur, quod plus dignitatis Imperio contulerit, quam ab eo receperit.

DECAS II.

✻ Ab anno 910. ad 920. ✻

911. **L**EO VI. Imperator ventris profu-
✻ LVIO ex hac vitâ decessit, quem Philosophum fuisse ejus scripta declarunt plena doctrinæ, sed & in eo pietas eruditioni concinebat.

Leoni successit Alexander ejus frater, simul regnante Constantino Porphyrogenito, Leonis filio adhuc puero. Alexander statim ejecto in exilium Euthymio Nicolaum in Sedem Constantinopolitanam restituit: Clerici autem fautores Nicolai, ab Euthymio de Simonia reprehensi pessimè eum exceperunt, colaphis & pugnis inflictis, barbâque contumeliosè evulsâ. quam tamen inmanitatem plerique eorum non impunè tulerunt, Deo pœnas infligente, quæ ab hominibus non exigebatur.

✻(912.)✻ Anastasius Papa vitâ functus, locum dedit Landoni patria Sabino, qui